

15 Но нито йрвадъ : защо-то азъ нарочнѣ въ прачиѣхъ при него, и что нишо не мѣ е направилъ достѣйно за смѣрть.

16 Ще да го накажемъ прочее, и ще да го пѣстимъ.

17 И маше и нѣжда да имъ шпѣща по еденъ затворенъ на секой празникъ.

18 И сичкѣо народъ извыка, и говорѣха : земли тогѣва ш тѣка, а шпѣстни намъ Варавва :

19 Кѣйто бѣше фжрленъ въ темница та за нѣкой бѣнтъ шото стана въ градъ, и оубѣйство.

20 И паки выкна Пѣлатъ, и искаше да шпѣсти Исуса.

21 Я они выкаха и говорѣха : распни, распни го.

22 Я Пѣлатъ трѣти пѣтъ имъ рече : а каквѣ зло е сотворилъ тоа (человѣкъ); азъ не намѣрихъ въ него нишо достѣйно за смѣрть : да го накажемъ прочее, и да го шпѣстимъ.

23 Я они налѣгаха цвржстѣ съ голѣми гласове, и искаха го на распатѣе, и надвѣваха ниѣни те гласове, и архѣрѣйски те.

24 Я Пѣлатъ соизволи да бѣде прошенѣе то имъ.

25 И шпѣсти имъ оногѣва, когѣто искаха, кѣйто бѣше фжрленъ въ темница та за бѣнтъ и за оубѣйство :

а Исуса имъ предаде на воля та.

26 И като го повѣдоха, Фанѣха нѣкого Симѣона Кѣрѣнеанина, кѣйто идеше ш селѣ то и натовариѣха мѣ кржстѣ, да го нѣси слѣдъ Исуса.

27 И идѣха слѣдъ негѣ многое множество людѣе : и жени, кѣйто и плачѣха, и жалѣха за него.

28 Я Исусъ като се шбжрнѣ кжмъ ниѣхъ, рече : дщѣри Иерусалимски, не плачѣте за мене, но за себѣ си плачѣте, и за чѣда та си.

29 Защото, ето идатъ дни, въ кѣйто ще рѣчатъ : блаженъ неплоднѣ те, и оутрѣбѣ те кѣйто не са родили, и цѣцѣ те, кѣйто не са доили.

30 Тогѣва ще да начнатъ да говоратъ на горѣ те, падѣте на насъ : и на планинѣ те, покрѣйте ны.

31 Защото аковъ сѣрѣбово то джрво прѣватъ тѣа (злинѣ), а въ сѣхо то шо ще да бѣде :

32 И во дѣха и дрѣги двѣма злодѣи съ него да ги оубѣатъ.

33 И като дойдѣха ка мѣсто то, кѣето се нарича лѣбное (мѣсто), тамъ го распѣха, и злодѣи те. Едногѣ ш дѣсна та страна а дрѣгигѣ ш лѣва та.

34 Я Исусъ говорѣше : Отче, прѣсти имъ, защото не